

FLORIN BOGARDO

Compozitorul Florin Bogardo, cunoscut pentru muzica de pe coloanele sonore ale unor filme precum *Liceei* sau *Declarație de dragoste* a murit pe 15 august 2009, în urma unui atac cerebral.

Creatorul cunoscutului șlagăr *Să nu uităm nicicând să iubim trandafirii* ar fi împlinit la 16 august 67 de ani. Florin Bogardo era internat la Spitalul „Matei Balș” din București pentru analize, dar vineri a suferit un atac cerebral și a intrat în comă. Decesul a survenit sâmbătă dimineață.

Florin Bogardo a fost un cunoscut și apreciat compozitor de muzică ușoară, autor de versuri pentru melodiile sale și, ocazional, interpret al propriilor sale bucăți muzicale, uneori în duet cu solista Stela Enache, soția sa. A început să studieze pianul încă de la vârsta de cinci ani, cu renumita profesoară Cici Manta. Începând cu anul 1959

(16.VIII.1942 – 15.VIII.2009)

Bogardo a compus fantezii și preludii pentru pian, lieduri, coruri, teme cu variațiuni etc. Din 1963 s-a dedicat muzicii ușoare, melodiile sale de mare succes fiind interpretate de cei mai valoroși soliști: Margareta Pâslaru, Aurelian Andreescu, Mihaela Mihai etc. De prin anul 1972, Florin Bogardo a încredințat majoritatea melodiilor sale Stelei Enache. A compus peste 300 de piese de muzică ușoară, pe versurile celor mai mari

poeți români: Eminescu, Blaga, Alecsandri, Carianopol, Marin Sorescu etc. Ca un semn că muzica lui Florin Bogardo a rămas peste timp neatinsă de vitregiile lumii este faptul că piesa *Tu ești primăvara mea* s-a clasat anul trecut pe locul 1 în clasamentul întocmit de redacția muzicală Radio România în cadrul proiectului „80 de ani de muzică în 80 de ani de radio”.

Dumnezeu să-l odihnească!

VARIA

IMN CĂRȚII

Ea, Cartea... Prima și cea mai mare Minune a omenirii... Nevoia imperativă a ei de a lăsa semenilor, secolelor ce vin a sesizat-o genialul sculptor anonim, care a plâsmuit capodopera *Omul cugetător*, neasemuită creație care, privită și acum, peste milenii, ne zguduie prin expresivitate și prin mesajul-poruncă: „Cugetă! Îndrăznește! Gândește! Cutează!”

Aceeași necesitate imperioasă o desprindem și din desenele săpate de omul

primitiv pe pereții peșterilor ce-i serveau drept adăpost.

Arhivele asiriene de zeci de mii de tăblițe arse de lut cu scriere cuneiformă, papyrusurile egiptene cu ieroglifile tainice nu denotă aceeași sete milenară a omului cugetător de a lăsa o urmă a nemuririi.

Marele Iorga ne-a lăsat, probabil, cel mai emoționant Imn închinat Cărții: „O, sfintele mele cărți, mai bune și mai rele, pe care soarta prielnică mi le-a scos îna-